

TUSSEN HEI EN MAATJES

**STRAATFEESTEN 2023:
WAT-EEN-FEEST**

**VOORZITSTER KARATÉCLUB
WINT BRONS OP
WK IN JAPAN**

**BRANDWEER ZONE RAND:
24/7 PARAAT VOOR
DE BURGER**

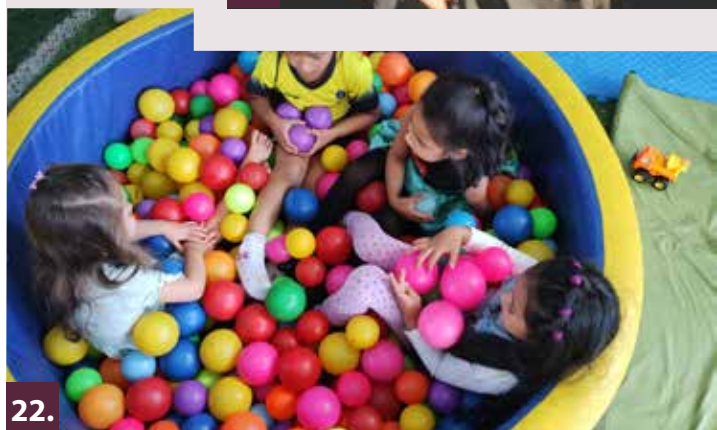

**WATERVRIENDELIJKE
TUINEN: ONTHARDEN EN
BEPLANTEN**

ZOMER 2023

Magazine van gemeente Kalmthout

4. Medewerker in beeld: straatveger Pierre Neys
5. Kalmthout zet in op e-inclusie
6. Buurman Herman De Ridder en vrijwilliger Fons Francken over uitbreiding Arboretum
8. Straatfeesten 2023
10. Annelies Brosens treedt weer op na moeilijke periode
12. Brons op WK karaté in Japan
14. T-Dansants brengen nostalgisch dansplezier naar Club K
16. Leden van het eerste uur over 20 jaar Welzijnsraad
18. Hoevefeesten 2023
19. Leerlingen Gitok over virtuele lassimulator
20. Michel Quaeyhaegens stippelt 'dagstapper' uit voor Grote Routepaden
22. 20 jaar Tumbador vzw
24. Evenementenloket en uitleendienst draaien op volle toeren
26. Brandweer Zone Rand
28. Maatschappelijk werker Ria Ribbens na 42 trouwe dienstjaren met pensioen
30. Kalmthout werkt mee aan Generatie Rookvrij
31. Drie vrouwen vertellen over hun werk bij politiezone Grens
33. Watervriendelijke tuinen: ontharden en beplanten

GEMEENTE KALMTHOUT

Kerkeneind 13 03 376 49 00
B-2920 Kalmthout info@kalmthout.be

Info: Communicatiedienst, 03 376 49 00, info@kalmthout.be, www.kalmthout.be
Verantw. uitg.: Lukas Jacobs, burgemeester, Kerkeneind 13, 2920 Kalmthout
Papiersoort: Circle offset 100 g 100% gerecycleerd
Redactie: Communicatiedienst gemeente Kalmthout / Stijn By Me

“Tennissen in de tuin van Sonia”

Beste Kalmthoutenaar

‘De tuin van Sonia’, zo wordt de recente uitbreiding van het Arboretum genoemd. De gekende prachtige bomen- en plantentuin, ze noemen zichzelf een ‘botanisch paradijs’, kon zo uitbreiden tot meer dan 13 ha groendomein, met een unieke collectie planten en bomen van over de hele wereld.

Die tuin van Sonia ken ik goed. Ik groeide als kind op in Den Dijk en zo kenden we destijds bijna alle burens, ook in de Lindendreef. Sonia en haar man Alex Hubens waren de trotse eigenaars van de mooie witte villa, vlakbij onze vrienden van de familie De Ridder. De familie Hubens woonde in Antwerpen. Dokter Hubens werkte als chirurg in een Antwerps ziekenhuis en gaf er ook les aan de universiteit. Eigenlijk verbleven ze enkel in het weekend en tijdens de vakanties in hun huis in Kalmthout, met een prachtig zicht over de groene weilanden tot aan de Kastanjedreef en de Kalmthoutse heide.

Achter de villa ging een prachtige en vooral zeer grote tuin schuil van wel 10 000 m². Dat was hun trots en tegelijk ook hun hobby. Ze werkten er vele uren in. Als kinderen van de buurt mochten we tijdens hun afwezigheid gebruik maken van het tennisveld, helemaal achteraan in de grote tuin. Ik kreeg er als 10-jarige vaak tennisles van m’n moeder. Daar leerde ik dat tennis vooral een technische sport is en dat je elke slag tegen de bal vooral moet beheersen, eerder dan er hard tegen te meppen. Nochtans verdwenen nogal wat tennisballen over de draadafsluiting in die grote tuin.

We tennisten er vaak met de kinderen uit de buurt. We moesten wel altijd de toelating vragen aan de conciërges Germaine en Willy Schepers alvorens we de tuin in mochten. Ook zij werkten als naaste burens vele uren in wat vandaag ‘de tuin van Sonia’ is geworden. Eigenaar Alex en

buurman Willy zijn ondertussen overleden. Sonia is nu 92 en woont op een serviceflat in Kapellen, Germaine is 86 en verblijft in Sint-Vincentius aan de Kapellensteenweg.

De grote tuin van de familie Hubens werd verkocht aan het Arboretum. De familie wilde namelijk niet dat die verkaveld zou worden en het Arboretum heeft er nu een prachtige uitbreiding gerealiseerd. Ook het oude, statige landhuis in de Lindendreef hoort nu bij het Arboretum. Het voorbije jaar woonde er tijdelijk een jong gezin. Zij kochten als nieuwe inwoners eerder het huis ernaast van Germaine en Willy. En vermits dat volop wordt gerenoveerd, kregen ze de unieke kans om tijdelijk het lege huis van het Arboretum te bewonen. Jonge mensen treden zo in de voetsporen van hun voorgangers, die vele jaren ervoor deze omgeving vorm gaven.

En zo merkt iedereen in z’n eigen buurt dat de dingen veranderen. Burens overlijden of verhuizen, nieuwe jonge gezinnen komen er wonen. Ze bouwen of renoveren en beginnen zo aan hun eigen verhaal te schrijven. En die prachtige *‘tuin van Sonia’*, maar in feite ook de *‘tuin van Alex, Germaine en Willy’*, die is vanaf nu en voor altijd publiek toegankelijk voor ons allemaal. Met dank aan de provincie Antwerpen en het dynamische team van Arboretum Kalmthout.

Het is een nieuwe natuurparel waar we trots op mogen zijn hier in Kalmthout. Ga er dus zeker eens wandelen en genieten, want het is echt de moeite. En als je er een oude tennisbal vindt ergens tussen de struiken, dan weet je nu van wie de komt.

Lukas Jacobs,
burgemeester

Medewerker in beeld

Straatveger

Pierre Neys

“Soms zes paar ogen nodig”

Je zag hem ongetwijfeld al een keer door de Kalmthoutse straten rijden met zijn witte veegmachine met vooraan grote borstels. Wij volgden straatveger Pierre Neys een stukje tijdens één van zijn rondes waarbij hij de goten proper houdt.

Rattenbakken

“Ik werk sinds 2006 voor de groendienst. In het begin reed ik rond om alle openbare vuilbakjes te ledigen en om in de ‘rattenbakken’ langs de grachten vergif te leggen. Nu toer ik al bijna vijftien jaar door Kalmthout om de goten proper te maken”, vertelt Pierre. “Eerst reed ik – samen met mijn toenmalige collega Toon Van Ginneken – beurtelings rond met een kleine zuigwagen om de straten en goten proper te houden. Maar de laatste jaren rij ik met een veegwagen. Via de grote borstels neemt die al het vuil uit de goten mee.”

Vaste toeren

“Ik werk grotendeels met vaste rondes. Zo start ik elke maandagochtend aan het marktplein en het winkelcentrum. Na de zaterdagmarkt maak ik het plein proper en omdat er op dat moment verschillende winkels gesloten zijn, kan ik makkelijker passeren dan wanneer heel de parking vol staat. Op woensdagnamiddag toer ik rond Gitok. Het is daar dan rustiger dan op andere momenten

in de week”, legt Pierre uit. “Op twee weken tijd passeer ik overal in Kalmthout waar ik de goten proper moet houden. Naast de vaste trajecten bepalen ook evenementen waar ik aan het werk ben: Straatfeesten, schoolfeesten, kermis... Of bijvoorbeeld de omloop van het wielerkampioenschap van Kalmthout doe ik vooraf een keer extra zodat er geen steentjes op de weg liggen.”

Geen geduld

“Ik doe mijn job graag en ik ben vooral blij dat ik nog geen ongeval meemaakte met mijn veegwagen. Mensen hebben tegenwoordig nog maar weinig geduld”, lacht Pierre. “Dan zie ik bestuurders straffe toeren uithalen om mij nog snel voorbij te steken in plaats van even te wachten. Soms denk ik wel eens dat ik voor mijn job ‘zes paar ogen nodig heb’. Ik moet uiteraard op de baan letten, zowel op het verkeer als waar ik vuil moet opvegen. En dan heb je nog het volledige paneel binnenin om de wagen te bedienen. Na al die jaren loopt het wel vlot, maar er komt wel meer bij kijken dan een hele dag gewoon in de veegwagen zitten.”

The Sweepers

“Mijn vrije tijd is soms ook een beetje gelinkt aan mijn job”, knipoogt Pierre. “Sommigen zullen me ook wel herkennen als de drummer van de lokale rockcoverband ‘The Sweepers’. Met naast mij ook nog schouwveger-solo-gitarist Eddy Mets in onze groep moesten we niet lang nadenken over een leuke naam.”

Iedereen digitaal: Kalmthout zet in op e-inclusie

De trein die op het spoor van de digitalisering rijdt, dendert aan een grote snelheid voort. Meer en meer dwingt die evolutie iedereen naar het internet, de laptop of de smartphone. Om ervoor te zorgen dat iedereen die trein kan nemen, zet de gemeente Kalmthout de komende jaren extra in op e-inclusie. Dat wil zeggen dat we drempels wegwerken om toegang en/of kennis te hebben om aan de slag te gaan.

Kalmthout kreeg samen met vier andere gemeentes uit de regio een subsidie om een plan rond e-inclusie uit te werken. De organisatie Blenders werkt dat plan voor de vijf gemeentes uit met acties per gemeente. Het zijn acties die doorlopen in een volgende bestuursperiode. Zo maken we er een langetermijnvisie en -plan van.

Digibanken voor ICT-materiaal

Toegang tot het internet staat of valt met de juiste apparatuur én kennis daarvan. Voor die apparatuur is er sinds begin 2023 Digibanken Kalmthout. Koen Roefs werkt voor Kina en organiseert Digibanken in Kalmthout.

Koen: “We bieden sinds begin juni aan klanten van OCMW Kalmthout ICT-materiaal aan voor een periode van zes maanden. De klant betaalt enkel een waarborg. Daarnaast kunnen ze via een BEEGO-cheque twee uur technische ondersteuning krijgen om bv. thuis alles aan te sluiten en verbinding te maken met het internet. BEEGO is een organisatie die informaticastudenten inschakelt die je aan huis en met geduld helpen. Vanaf 2024 komt er ook een federaal sociaal internettarief voor mensen met een verhoogde tegemoetkoming. In Kalmthout gaat dat over zo’n kleine 10 procent van de inwoners. Kom je in aanmerking? Dan krijg je daar automatisch nog informatie over.”

“Materiaal hebben, is stap één. Weten hoe je ermee omgaat, is een volgende stap. In een gesprek pols ik altijd naar wat mensen nodig hebben op vlak van opleiding. Daarvoor kunnen Kalmthoutenaren al een hele tijd bij Digidak terecht hier in dienstecentrum De Groten Uitleg en in de Jeugdbib van Nieuwmoer. We verwijzen hen ook door naar Ligo in de kantine Bezemheide of naar VDAB-opleidingen. Kalmthout staat op dat vlak al wel ver omdat er hier al een uitgebreide werking van Digidak is.”

“Digibanken Kalmthout biedt op dit moment 14 laptops aan. Maar we zijn doorlopend op zoek naar laptops die het gespecialiseerd bedrijf Informatiek helemaal ontmantelt, leegmaakt en opnieuw gebruiksklaar aflevert. Daarvoor zijn afgeschreven laptops van bedrijven bijvoorbeeld heel geschikt. Heb je nog laptops liggen die nog wel een rondje mee kunnen? Of een laptoptas of een computermuis? Laat het weten aan digibank@kina.be.”

“Nu verwijst enkel OCMW Kalmthout mensen naar ons door. Later willen we andere organisaties vragen om dat ook te doen. Meer doorverwijzing wil ook zeggen meer laptops. Op termijn breiden we het aanbod uit tot 72 laptops voor onder meer senioren.”

Fons Francken, vrijwilliger in Arboretum Kalmthout

Buurman **Herman De Ridder** en vrijwilliger **Fons Francken** over uitbreiding Arboretum

“Heel blij met de
tuin van Sonia”

Het Arboretum kocht een aangrenzende tuin (met bijhorende villa) in de Lindendreef aan. Op 16 juni werd ‘de tuin van Sonia’ zoals het nieuwe stuk heet, officieel geopend. Buurman Herman De Ridder (85) en vrijwilliger Fons Francken (78) vinden het goed dat het Arboretum groeit met 10 000 m² extra. “Een prachtige tuin die het Arboretum nog mooier en waardevoller maakt”, zijn ze het eens over ‘de tuin van Sonia’.

Gat in de haag

“Toen wij hier in de jaren 1960 grond kochten, was de Lindendreef nog één lange zandweg die landbouwers gebruikten als doorgang naar de achterliggende weilanden. Hoewel mijn ouders meenden dat we beter dicht bij de kerk

gingen wonen, kozen wij voor het perceel naast dat van dokter Hubens”, glimlacht Herman. “De familie Hubens woonde in Antwerpen, maar had naast ons een vakantieverblijf. In het weekend en de schoolvakanties kwam het gezin met twee kinderen vaak naar hier. We raakten als goede burens bevriend en hadden letterlijk een gat in de haag om contact te houden. Toen dokter Hubens op zijn 75 jaar overleed, bleef Sonia hier wonen. Dat had ze aan hem beloofd. Zij vond hier rust en werkte heel graag in haar prachtige tuin. Dat deed ze zelfs nog als tachtigplusser.”

Geen kerkhof

“Lang geleden had de parochie een stuk grond achter onze tuin op het oog om een kerkhof te maken. Buurman-dokter Hubens kocht dat perceel en verkocht het eind jaren 1990 door aan de provincie Antwerpen. Dat extra stuk - wat nu ‘de rode tuin’ heet - werd ingericht door directeur Bram Rammeloo toen die hij hier net begon. Daarmee gaf hij al een visitekaartje af en ook nu heeft hij prachtig werk geleverd met de inrichting van ‘de tuin van Sonia’”, vindt Herman.

“Als we het Arboretum binnenstappen, voelt dat altijd als een beetje thuiskomen. Ik ben dan ook heel blij dat “mijn grote hof”, zoals ik het wel eens lachend noem, nog groeit met extra plaats voor zeldzame planten en bomen.”

“Wonen bijna in Arboretum”

“Tijdens een wandeling in de buurt enkele jaren geleden kruiste ik Sonia. Ze vertelde me dat ze concrete plannen had om te verhuizen. Ze is nu 92 en woont in Kapellen, maar komt nog regelmatig op bezoek. Ik bracht de directeur van

het Arboretum op de hoogte dat hij eens moest informeren bij mijn buurvrouw. Wij zijn zo blij dat het gelukt is om ‘de tuin van Sonia’ bij te kopen. Het gaat om een prachtig domein wat een absolute meerwaarde betekent voor het Arboretum.”

“Achteraan grensde onze tuin al aan het Arboretum en nu dus ook langs één zijkant. Wij hebben soms het gevoel dat we in het Arboretum wonen. En langs de voorkant kijken we uit over de weilanden die grenzen aan de Kalmthoutse

Heide. We zijn erg gelukkig hier in die rustgevende, groene omgeving”, besluit Herman De Ridder.

“Altijd een beetje thuiskomen”

Fons Francken is één van de vele vrijwilligers die regelmatig helpen bij het onderhoud in het Arboretum. “Als we het Arboretum binnenstappen, voelt dat altijd als een beetje thuiskomen. Ik ben heel blij dat ‘mijn grote hof’, zoals ik het wel eens lachend noem, nog groeit met extra plaats voor zeldzame planten en bomen.”

Handen in de grond

“Vroeger werkte ik vele jaren lange dagen op kantoor. Toen al was tuinieren voor mij een ideale uitlaatklep. Ik hield ervan om met mijn handen in de grond te werken. Achttien jaar geleden ging ik met pensioen. Kort daarna sprak Eddy Avature - veertig jaar de tuinchef van het Arboretum tot 2018 - me aan over vrijwilligerswerk. Dat leek me wel iets. Zo vertoef ik nu al zestien jaar lang elke donderdagnamiddag in het Arboretum. Een perfecte combinatie van wat ik graag doe en sociale contacten onderhouden.”

Onkruid bestaat niet

“Tuinchef Dirk Bauwens of zijn collega Steven Van Den Bergh vertellen ons wat we kunnen doen, maar na zoveel jaar weten zowel zij als wij wat we kunnen”, lacht Fons.

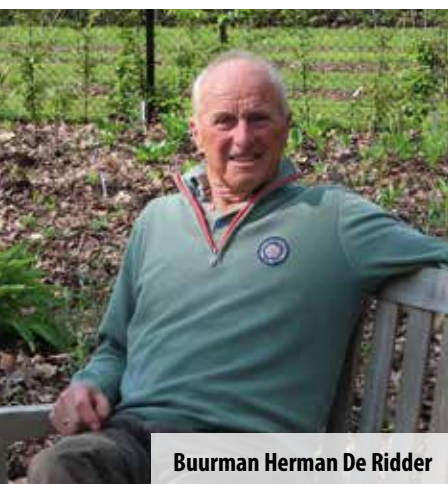
“Als vrijwilligers helpen wij met harken, wieden en snoeien. Eén van de zaken die ik hier leerde is: ‘onkruid bestaat niet’. Dat zijn kruiden of planten die op een verkeerde plaats groeien. Ook bij de plantendagen steek ik een handje toe. Meestal deel ik mee de kruiwagens uit waarmee duizenden bezoekers hun planten naar hun auto brengen.”

Boom voor Wim

“Jarenlang vormde ik een vaste ploeg op donderdagnamiddag met Wim Heestermans en Marc Van Meel. Wim overleed in september 2021, maar wij hebben hem samen met zijn familie een mooi eerbetoon gegeven in het Arboretum. Hij had ooit een jonge prunus uit het Arboretum bij hem geplant. Na zijn overlijden zijn we erin geslaagd om diezelfde boom - die de naam ‘Prunus Wim’ kreeg - terug te verhuizen naar het Arboretum. Die staat nu vlakbij de nieuwe, witte brug, op de scheiding met de tuin van Sonia.”

Prachtige tuin

“Zoals Herman al aangaf, is ‘de tuin van Sonia’ een schitterend stuk dat erbij komt. Hier zijn heel veel nieuwe planten gezet. Dat zal mij en de andere vrijwilligers binnenkort wel extra werk opleveren, maar ik kijk er echt naar uit om mee te mogen helpen in het nieuwste stuk van het Arboretum”, zegt Fons Francken.

Buurman Herman De Ridder

Straatfeesten 2023

Amal! Wat-een-feest. De Straatfeesten maakten ook dit jaar hun reputatie méér dan waar. Met kleppers als Margriet Hermans, Evert, Omdat Het Kan Soundsystem ft. Average Rob, De Fixkes, De Ketnetband en tal van andere artiesten werd het opnieuw een stevig feestje onder de kerktoeren van Kalmthout. Genieten met de grote G stond centraal. En of jong en oud zich volledig hebben gesmeten om er ook dit jaar weer een topeditie van te maken! Dolletjes!

©Cindy Van Develen

©Tanja Schoutens

©Patrick Boons

©Shane Van Lyndhoven

©Pieter-Jan Rombouts

©Patrick Boons

©Patrick Boons

©Tanja Schoutens

©Shane Van Eynthoven

©Pieter-Jan Rombouts

©Ellen Kooyman

©Timmy Van Oevelen

©Tanja Schoutens

©Brendan Weygers

© Koen Bauters

Annelies Brosens treedt weer op na moeilijke periode

“Ik wil mensen raken met mijn stem”

Annelies Brosens (43) was meer dan twintig jaar één van de drie Kalmthoutse zangeressen van Laïs. Ze kampte tot twee keer toe met een depressie, maar bleef niet bij de pakken zitten. Zij zocht professionele hulp en praat vandaag heel open over mentaal welzijn. Naast een druk gezinsleven en een combinatie van verschillende jobs, kan ze ook opnieuw doen wat ze het liefste doet: zingen. “Ik wil mensen raken met mijn stem”, vertelt Annelies in een openhartig gesprek.

Annelies Kijkt Rond

Op 24 juni - niet toevallig de langste dag van het jaar - kon je op Diesterweg dankzij Club K de voorstelling ‘Annelies Kijkt Rond’ bijwonen. Een concept met drie optredens: Johan Petit in een spiegel tent, een geanimeerde wandeling door het domein en een optreden van Annelies zelf. Drie groepen schoven door van het ene naar het andere. “In volle coronatijd - op 14 februari 2021 - kwam ik veel bekenden tegen op het ijs in de Kalmthoutse Heide. Alleen maar lachende mensen die genoten van de natuur en elkaars gezelschap”, herinnert Annelies zich nog goed. “Die ontmoetingen gaven me zoveel energie. Op de terugweg naar huis begon ik spontaan te zingen en besepte: ik wil terug zingen en nog het liefst van al in de natuur. Dat was de eerste aanzet voor de voorstelling die we deden op Diesterweg.”

Kleine concertjes

“Eerst dacht ik aan een groot evenement als ‘Kalmthout Zingt’, maar ik ben niet de beste ‘voorzanger’ (lacht). Ik contacteerde Club Kalmthout. Al snel bleek mijn idee om op te treden in de Kalmthoutse Heide zelf niet haalbaar. Intussen kon ik al een beetje mijn ei kwijt met intieme concertjes op ons erf in Nieuwmoer. Daar zing ik in één weekend voor drie groepen van telkens veertig mensen. Dat is fijn, maar ik wilde terug meer mensen bereiken, van me laten horen. Via Club Kalmthout en Pieter Nys ontdekten we de mogelijkheden van Diesterweg. Het was fijn om er te mogen spelen en veel bekend volk te ontmoeten.”

Pauzeknop

“Intussen ben ik mama van drie tieners: twee zonen en een dochter. Na de geboorte van de jongste in 2010 volgde een heel moeilijke periode. Ik belandde in een zware depressie en ik kon niets meer naar behoren doen: niet mijn gezinsleven, maar dus ook niet zingen. Achteraf gezien had ik sneller de pauzeknop moeten indrukken. Als artieste is het echter niet zo evident om ziekteverlof te nemen. Met de juiste hulp van professionals, maar ook van mensen dicht rond mij, raakte ik er langzaam maar terug helemaal bovenop.”

“Gelukkig hangt er rond professionele hulp voor mentale problemen nu veel minder een taboe dan toen ik tien jaar geleden naar de psycholoog en psychiater ging. Nu kan ik er heel open over praten en vind ik het positief dat ik er anderen mee kan helpen en inspireren. Dat ervaar ik ook tijdens vrijwilligerswerk voor Tejo (zie kaderstukje).”

Open Geest

“In 2016 maakte ik samen met Axl Peleman muziektheater. In de voorstelling ‘Open Geest’ las ik fragmenten uit mijn dagboek voor en brachten we liedjes. We traden op in psychiatrische ziekenhuizen voor mensen die hetzelfde doormaakten als ik. Later trokken we langs culturele centra en stonden Rick De Leeuw, Kristof Vekeman en Guy Swinnen mee op het podium.

Na het concert met Laïs in de kerk van Heide in 2018 raakte ik opnieuw in een depressie. Ik besepte dat ik niet meer op halve kracht op een podium wilde staan en trok in 2020 de deur van Laïs achter me dicht. Ik had niet de energie die toen nodig was om Laïs nieuw leven in te blazen. Voor mij voelde het als een uitgezongen lied. Een moeilijke en emotionele beslissing, maar nu kan ik zeggen dat ik de juiste keuze maakte.”

Bezige bij

“Het is niet omdat ik niet meer bij Laïs zing, dat ik niet meer werk of niet weet wat te doen. Thuis runnen we een bed & breakfast waar vier gasten kunnen logeren. Ook in de Bourgogne in Frankrijk hebben we een B&B voor zes gasten en een renovatieproject. Daarnaast doe ik de administratie voor het tuinbouwbedrijf van mijn man. Er zijn de concertjes in onze schuur onder de naam ‘Erfgoedleven’ en ik doe al ruim twee jaar vrijwilligerswerk voor TEJO. Als onthaalmedewerker ben ik het eerste aanspreekpunt voor jongeren met mentale problemen en hun ouders. Graag verwijst ik hen door naar professionele hulp omdat ik weet hoe belangrijk het kan zijn. We zoeken trouwens nog vrijwilligers”, geeft Annelies Brosens mee.

© Mariken Van Reeth

© Kwestion.be

Welzijnsprojecten voor jongeren

“Het Huis van het Kind overkoepelt alle informatie voor kinderen en jongeren van 0 tot 24 jaar. Vanuit die werking proberen we ouders en hun kinderen, afhankelijk van de leeftijd en het thema, naar de juiste mensen door te verwijzen”, zegt Sigrid Hermans, welzijnsconsulent bij gemeente Kalmthout. “Aan het kruispunt van Kalmthout-Dorp, naast jeugdhuis Govio, vind je het JACpunt. In dat gebouw zit ook TEJO (Therapeuten voor Jongeren, waarvoor Annelies werkt) en OverKop. Allemaal organisaties die zich inzetten voor jongeren met problemen. Warme William is een nationale campagne, waar we als gemeente Kalmthout ook aan meewerken.

i www.huizenvanhetkind.be
www.tejo.be/tejo-kalmthout
www.overkop.be/huizen/overkop-kalmthout

Voorzitster Kalmthoutse karatéclub wint brons op

WK in Japan

“Jongeren begeleiden doet
me evenveel deugd”

Joke de Borger, voorzitter van de Kalmthoutse karatéclub Mas Oyama Kyokushinkai Karate, won begin april een bronzen medaille op het WK in het Japanse Yokohama. Op haar derde wereldkampioenschap pakte Joke als enige Europese deelnemer een medaille. “Natuurlijk was dat een fijne ervaring, maar ik kan evenveel genieten van goede prestaties van de jonge karateka’s die ik begeleid”, geeft Joke de Borger toe.

Derde keer, goede keer

“Het WK vindt om de vier jaar plaats én altijd in Japan. Door corona was het al van 2017 geleden. Bij mijn twee vorige deelnames liep het niet zo goed. Ondertussen kreeg ik ook twee kinderen, dus ik dacht dat mijn tijd op dit niveau voorbij was”, lacht Joke. “Toen ik zag dat er voor het eerst een categorie voor dames tussen 35 tot 45 jaar bestond, besloot ik in overleg met mijn familie om nog eens deel te nemen. Een schouderblessure verstoorde nog even de voorbereiding, maar ik reisde volledig fit af. Ik won van een Kazachse en ook voor een Japanse was ik te sterk. Daarna verloor ik van de latere Japanse wereldkampioen. Ik won de kamp om de derde plaats en pakte zo brons. Derde keer, goede keer dus.”

Jongeren begeleiden

“Ik kijk tevreden terug op mijn comeback, maar zonder grote ambities voor mezelf. Die heb ik wel met de jongeren die ik begeleid. Bijvoorbeeld Tine Beyers is goed bezig. Zij is regerend Europees Kampioen in Kumite (vrij gevecht) en deed het ook goed op het WK in Japan. Samen met een enthousiast team van lesgevers en ondersteuners steek ik veel tijd in de jeugd, zowel om hen te laten trainen als bij het deelnemen aan wedstrijden in binnen- en buitenland.”

Helpende handen

“Mas Oyama Kyokushinkai Karate telt vandaag 120 leden, voornamelijk kinderen en jongeren. Karate

mag je bij ons beoefenen vanaf zes jaar. Wie graag eens komt proberen, stuurt best eerst een bericht via onze website. De jongste categorieën zitten soms vol, maar we werken hard aan extra plaatsen. Vanaf 15 jaar is er zeker nog plaats voor nieuwe leden. We trainen in de turnzaal van Gitok in de Vogelenzangstraat. In onze dojo geven we acht uur per week les op maandag, woensdag en vrijdag. Ik probeer altijd aanwezig te zijn, al kwamen er als voorzitter sinds 2021 veel andere taken bij. Gelukkig kan ik rekenen op vele helpende handen om dat allemaal in goede banen te leiden."

Meer dan vechten

"Ik startte in onze dojo in 1996, er mogen nog vele jaren volgen. Intussen behaalde ik mijn zwarte gordel en 3de dan. Dat kan je herkennen aan de gouden strepen op mijn gordel. Binnen onze club is dat de hoogste

graad, maar in België zijn er zelfs enkele karataka's met 6de dan. Die graad is niet het allerbelangrijkste, want voor mij is karaté veel meer dan een vechtsport. Je ontwikkelt karakter, discipline, doorzettingsvermogen... En het is een uitlaatklep. Daarnaast zorgt het voor een veilige omgeving en een fijne vriendengroep. Dat is niet alleen zo voor karaté, maar ook voor andere gevechtssporten. Zo doet mijn vriend aan Brazilian Jiu Jitsu. Hij engageert zich om een lokale club op te richten waarbij ik hem, in mijn weinige vrije tijd die nog rest, probeer te helpen."

"Het mooie aan karaté is dat leeftijd, geslacht of ambitie weinig rol spelen. Als club zetten wij er hard op in om iedereen op zijn of haar tempo te laten groeien. Natuurlijk zorgen wij voor extra training en ondersteuning voor wie ambitie heeft. Maar iedereen moet zich thuis voelen."

Dromen van eigen zaal

"Mijn grote droom als voorzitter van onze dojo is dat we onze club nog verder kunnen laten uitgroeien met een grotere jeugdwerking én met een eigen zaal. Dan kunnen we trainen wanneer wij willen, jeugdkampen organiseren en nog andere activiteiten opzetten. Helaas is er momenteel geen tijd, ruimte en budget voor, maar dromen mag", besluit Joke.

i www.masoyamakalmthout.be

T-Dansants brengen nostalgisch dansplezier naar Club K

Een 'thé dansant' is van oudsher een danspartij die vroeg begint en waarbij thee wordt geserveerd. Vandaar de naam. Ook in Kalmthout waren er heel wat cafés en zalen waar je overdag kon dansen. Club Kalmthout blaast die fijne traditie nieuw leven in met zijn T-dansants. En die vallen in de smaak!

Na een eerste succesvolle editie met Radio Minerva, was er op 5 mei een T-dansant met Lia Linda. Met haar Jukebox Souvenirs bracht Lia een brok jeugdsentiment: populaire hits uit de sixties en onvergetelijke evergreens. Ze zong de toppers van-toen, die allemaal op de jukebox pronkten.

Wij sprokkelden reacties bij de aanwezigen.

Walter en Rita wonen intussen drie jaar in de Zoete Dreef. Zij zakten voor een eerste keer af naar een T-Dansant van Club Kalmthout. Rita: "Mijn zus en ik zaten vroeger op de dansschool. Ondanks een heup- en een knieprothese, blijven we graag dansen." Walter vult aan: "We hebben erg genoten van de show. Die mocht zelfs wat langer zijn. Ze brachten goede muziek uit 'onze tijd'. Zelf dans ik niet, maar het was fijn om bv. een ge oefend koppel te zien dansen. En eigenlijk kwam ik ook speciaal voor Lia Linda. Ik ken haar omdat ze vroeger de buurvrouw was van mijn grootvader."

Willy en Yolanda wonen al heel lang in Kalmthout en komen een eerste keer langs. Yolanda: "We vonden het heel goed: toffe muziek en we hebben zelf ook veel gedanst. Lia Linda was een hele goede host. We zagen haar al een paar keer met de Bevrijdingsfeesten in Heide, maar dit was helemaal anders. Ze bracht ons helemaal terug naar onze jeugd jaren. Zeker voor herhaling vatbaar!"

Denise en Roger zijn origineel uit Gent maar wonen intussen 9 jaar in Kalmthout. Zij zakten voor de tweede keer af naar de T-Dansant. Roger: "Voor corona organiseerde Steeds Jong 1 keer per maand een dansmiddag in het toenmalige Oka. Nu komen we naar hier. Vorige keer was al heel tof met Radio Minerva. En ditmaal hebben we er weer erg van genoten. Volgende keer zijn we opnieuw van de partij."

Ook zin om je dansbenen los te gooien? Er staat al een volgende T-Dansant op de planning in het najaar. Noteer alvast vrijdag 27 oktober in je agenda. Alle info volgt later op www.clubkalmthout.be en in de programmabrochure.

Leden van het eerste
uur over **20 jaar**
Welzijnsraad

“Heel veel zaken
in gang gezet”

V.l.n.r. Gaby Laureyn, Clarisse De Rydt, Fons Van den Bergh, Luc Van Gils en Lea Van Looveren

Exact twintig jaar geleden startte Kalmthout als één van de eerste gemeenten in de regio een Welzijnsraad op. Lea Van Looveren, Clarisse De Rydt, Luc Van Gils, Gaby Laureyn en Fons Van den Bergh waren er de eerste vergadering bij en maken vandaag nog altijd deel uit van wat nu officieel de gemeentelijke ‘Welzijns- en Gezondheidsraad’ (WGR) heet. Zij zijn bevoorrechte getuigen om terug te blikken op de afgelopen twintig jaar.

“In veel projecten was de Kalmthoutse welzijnsraad echt een pionier. We bundelden onze bezorgdheden en ideeën iedere keer in een uitgewerkt plan voor het gemeentebestuur.”

Hoe kwam jij in het prille begin bij de Welzijnsraad?

Lea: “In december 2003 was er een eerste bijeenkomst in het gemeentehuis. Na een oproep in Tussen Hei & Maatjes zaten we met een 30-tal geïnteresseerden rond de tafel. Ik was er samen met mijn buurman, Gilbert De Ridder, naartoe gegaan. Gilbert werd verkozen als voorzitter, wat hij vele jaren bleef. Dankzij hem hebben we heel wat gerealiseerd. Denk bijvoorbeeld aan het Nieuwjaarsconcert dat we vele jaren organiseerden. Zelf werd ik toen secretaris.”

Gaby: “Ik was actief als vrijwilligster bij Soep in Groep omdat ik me graag inzet voor het wel-

zijn van dorpsgenoten. Zo sloot ik me ook aan bij de welzijnsraad. Het verrast me wel dat het al twintig jaar geleden is (lacht)."

Luc: "Ik werkte toen bij Kon-Tiki in Heide. Het sprak me altijd al aan om anderen te helpen. Daarom engageerde ik me voor de welzijnsraad. Ik vind het een creatieve groep met goede ideeën. Door die te realiseren, zetten we al heel wat zaken in gang in Kalmthout."

Clarisse: "Pastoor Jos Verhaegen van de parochie Heide, vroeg om mee te gaan naar de startvergadering. Met veel enthousiasme stapte ik in de welzijnsraad om mee te werken aan dat pilootproject. Kalmthout was toen, onder impuls van wijlen Dirk Van Peel, één van de eerste gemeenten in de regio met een welzijnsraad. Later werd ik politiek actief en mocht ik niet zetelen in de raad. Als schepen van senioren bleef ik wel in nauw contact. Toen ik stopte met de politiek keerde ik met veel goesting terug."

Fons: "Als redder in het zwembad was ik bezig met gezond bewegen. Ik volgde een bijkomende opleiding als BLO-SO-trainer om nog meer over dat thema te weten. Later trok ik mee aan de kar om 'gezondheidswandelen' te promoten en vertegenwoordigde ik onze gemeente in het project 'Goedgevoelstoel' wat draaide rond mentale gezondheid."

Hoe gingen jullie als eerste WGR te werk?

Lea: "Gilbert De Ridder stelde voor om begin 2004 een grote bevraging te doen om te weten wat er leefde bij organisaties die bezig waren met welzijn. Vandaag zou dat een lange lijst zijn, maar twintig jaar geleden was dat redelijk beperkt."

Fons: "We maakten een overzicht van voetpaden die er slecht bij lagen voor mensen in een rolstoel of met kinderwagens. Dankzij de welzijnsraad kwam er een lift in het zwembad om minder mobiele mensen te helpen in het water te gaan."

Gaby: "Na die rondvraag organiseerden we in 2006 een welzijnsbeurs in Gitok. Alle organisaties kregen de kans zich voor te stellen. Zo groeiden er nieuwe samenwerkingen."

Clarisse: "In veel projecten was de Kalmthoutse welzijnsraad echt een pionier. We bundelden onze bezorgdheden en ideeën telkens in een uitgewerkt plan voor het gemeentebestuur."

Luc: "Ik herinner me dat we met de wel-

"Nu is er vanuit het beleid veel meer aandacht voor welzijn. Veel lokale projecten komen in aanmerking voor subsidies van hogere overheden."

zijnsraad toeristische paden uitstippelden, waarbij we extra oog hadden voor toegankelijkheid. Onder meer aan de Vroente, in de Missiehuisei, aan de Zwannenbergh en in de Withoefse Heide werkten we mee aan vlot bereikbare paden."

Lea: "Digidak - waardoor mensen vandaag in dienstencentrum De Groten Uitleg nog altijd op een laagdrempelige manier leren omgaan met een computer - startte vanuit PWA, maar de welzijnsraad zorgde dat het bekend raakte bij het grote publiek en nog bestaat."

Wat is er zoal veranderd in die twintig jaar?

Clarisse: "Vroeger vergaderen we veel. Nu zijn er nog vier bijeenkomsten per jaar met de ganse groep. Daarnaast overleggen we in kleinere werkgroepen, zoals rond verslavingspreventie of menstruatiearmoede."

Luc: "Wij startten als een lokaal initiatief. Een groep die zich wou inzetten voor anderen. Vandaag zijn veel zaken beter dan twintig jaar geleden en dienstencentra namen een groot deel taken over. Een goede zaak!"

Lea: "Er is vanuit het beleid veel meer aandacht voor welzijn. Veel lokale projecten komen in aanmerking voor subsidies van hogere overheden. Zo startten we BOEBS, Bewust Op Eigen Benen Staan. Een project rond valpreventie dat wij helemaal zelf uitwerkten. Samen met Hugo Damen ging ik het voorstellen bij het Antwerps provinciebestuur en ook in Oostende."

Welke thema's staan er nog op de agenda?

Fons: "Begin oktober vindt de 10-daagse van geestelijke gezondheid plaats. Een thema dat veel mensen bezighoudt."

Gaby: "In het najaar komt er ook een project rond suikerziekte, HALT2Diabetes."

Clarisse: "Wij zijn een heel dynamische en actieve raad. Onder leiding van onze voorzitters Agnes Havran en Sabine Verbrugghe zetten we uiteenlopende thema's op de agenda, altijd rond welzijn en gezondheid in Kalmthout."

Hoevefeesten 2023

De Hoevefeesten vierden dit jaar hun zilveren jubileum en die 25ste editie werd een echte voltreffer. Op vrijdag was er de tractorwijinging, het Boerenbal en adembenemende ballonvaarten. Op zaterdag konden de kinderen zich helemaal laten gaan met de verschillende activiteiten tijdens de kindernamiddag. Intussen genoten de volwassenen van de kunsten van de deelnemers aan het kettingzaagsculpturenfestival. Ook zondag was goed gevuld met heel diverse optredens en activiteiten. Zo bewezen de Hoevefeesten opnieuw waarom ze jaar na jaar een van de absolute hoogtepunten in Kalmthout zijn.

i www.hoevefeesten.be

Leerlingen **Gitok** enthousiast over virtuele lassimulator

“Veiliger en efficiënter
leren lassen”

De meeste leerlingen van GITOK bovenbouw leren lassen op school. Dat kan nu ook op een virtuele lassimulator. Leerkrachten en leerlingen reageren enthousiast op de eerste kennismaking met het nieuwe toestel: “Precies een computerspel waarbij we al spelend leren lassen”, zegt Tommy Martin, oud-leerling en nu zelf lasleerkracht bij Gitok.

Net echt maar zonder de geur

“Een virtuele lassimulator biedt alle functionaliteiten om ‘echt’ lassen na te bootsen. Alleen de bekende lasgeur ontbreekt. Leerlingen werken aan een lastafel met een VR-bril. De leerkracht kan de werkzaamheden gedetailleerd volgen op een groot scherm”, legt directeur Gunter Hertogs uit. “Lasbril op het hoofd, lastoorts in hun handen en allemaal kabels rond hun lichaam. Net zoals bij echt lassen dus.”

Meer oefenen

“Met de virtuele lassimulator leren onze leerlingen op een realistische, maar veilige manier lassen. Zonder geluid, rook, lasspatten of schadelijke straling. We kunnen ze meer laten

oefenen in dezelfde tijd. Dat motiveert. Meer oefenen betekent een grotere slaagkans op de lasproef en sneller doorstromen naar moeilijkere opdrachten”, schetst oud-leerling en lasleerkracht Aniek Sanders.

“Met de simulator leren we ook theorie aan of corrigeren hun werkhouding. Als ze niet in een afgeschermd lasbox zitten, kan de leerkracht meteen bijsturen. Bijkomend voordeel is dat we tot 25% besparen op apparatuur, materiaal en personeelskost. En het systeem genereert tijdens het lassen een volledige foutenanalyse. Leerlingen kunnen bij elkaar meekijken en we bespreken die analyse klassikaal”, vult Tommy aan.

Leerkrachten en leerlingen opleiden

“Als school is het best uniek dat je over een virtuele lassimulator beschikt. Grote bedrijven en opleidingscentra gebruiken dat, maar wij kennen geen andere school die het al heeft. Gitok kon de investering van 26 000 euro doen met hulp van partnerbedrijven BASF, Evonik en M-Tech. We leiden intern leerkrachten op om vervolgens zoveel mogelijk leerlingen met de virtuele lassimulator te laten werken. We blijven

nog wel lassen op de klassieke manier, dus het is een én-én verhaal”, geeft directeur Gunter Hertogs mee.

“Leuke afwisseling”

De leerlingen van het zesde BSO Lassen-constructie zijn één van de eerste klasgroepen die met de virtuele lassimulator mogen werken. Wie het toestel al kon testen, reageert enthousiast. “Een leuke afwisseling naast het échte lassen”, vindt Jens. “Een goede manier om veilig te leren lassen”, noemt Ivar het. “Zo kan de leerkracht ons tijdens het lassen nog beter ondersteunen”, merkte Pieter op. Xander besloot: “Een heel realistische ervaring maar in een digitale wereld.”

Knelpuntberoep

“Lasser is echt een knelpuntberoep. Vanuit de bedrijfsweld is er veel vraag naar goed opgeleide lassers die op de hoogte zijn van de nieuwste technieken. Als GITOK bovenbouw spelen we hier graag op in. We proberen onze leerlingen zo goed mogelijk op te leiden zodat zij aan de verwachtingen van de bedrijven voldoen”, besluit Gunter Hertogs, directeur van Gitok bovenbouw.

Kalmthoutenaar **Michel**

Quaeyhaegens stippelt 'dagstapper'

uit voor Grote Routepaden

De coronaperiode deed ons nog meer beseffen hoe belangrijk gezondheid is. We sloegen met z'n allen prompt meer aan het bewegen, zowel jong als oud. Wandelen is zeker in Kalmthout een erg populaire activiteit. "En net dat is wat Grote Routepaden wil: wandelen bevorderen door routes te bewegwijzeren met hun karakteristieke wit-rode markeringen", vertelt Michel Quaeyhaegens.

"Wandelen is niet enkel goed voor je lijf en je conditie, ook mentaal brengt het rust en ontspanning."

Grote Routepaden kennen we beter als 'de GR'. Het is een internationale organisatie met afdelingen in zowat ieder West-Europees land, ook in België. Medewerkers en vrijwilligers stippelen routes uit die verschillende landen doorkruisen en zo heel wat wandelfanaten duizenden kilometers plezier bieden. Michel is zelf een fervent wandelaar en onderhoudt een deel van de paden GR5 en GR12 die Kalmthout doorkruisen.

Michel: "De GR5 is een route van zo'n 2000 km die van Hoek van Holland naar Nice loopt. Ik onderhoud sinds 1989 het stuk van in Essen tot in Wuustwezel. De GR12 loopt van Amsterdam via Brussel naar Parijs en is zo'n 1000 km lang. Daarvan onderhoud ik sinds 2000 het stuk van Zandvliet tot het Fort van Brasschaat."

"Het onderhoud bestaat erin dat ik de route een paar keer per jaar afleg en de markeringen controleer. Die markering staat in de twee richtingen van de route. Iedere 100 à 200 meter is er een wit-rood teken om de wandelaar op het goede spoor te houden. Bij kruispunten

geven de markeringen aan of je moet afslaan of rechtdoor moet. Vroeger schilderden we ze onder meer op bomen, tegenwoordig kleven we meestal stickers op wandelpaaltjes of op lantaarnpalen.”

“Omdat de GR-routes in een rechte lijn zijn, biedt GR ook zogenaamde ‘dagstappers’ aan. Dat zijn routes van zo’n 20 tot 25 km die starten en eindigen op hetzelfde punt en daarbij een deel van een GR-route volgen. Je vindt de routes op de website van GR waar je ze ook als gps-route kan downloaden.”

“De dagstapper die ik in het verleden maakte, verdwijnt binnenkort. De GR stapt alle wandelingen af en elimineert de wandelingen die niet minimaal een 70% onverhard traject hebben. Door de aanleg van wegen en verhardingen voldoet die oude dagstapper niet meer. Daarom stelde ik een nieuwe route op. Die combineert stukken van de GR5, de GR12 en de Martinusroute die via de Brabantse Wal loopt. Op zondag 4 juni wandelden we die nieuwe route in.”

“Ik wandel al heel mijn leven graag en veel. Met mijn werk voor de GR-paden wil ik zoveel mogelijk mensen aanzetten om, via mooie en kwalitatieve routes, in beweging te blijven. Wandelen is niet enkel goed voor je lijf en je conditie, ook mentaal brengt het rust en ontspanning. Check dus zeker het GR-aanbod in onze streek!”

Voor deelnemer **Yvan** zijn dit soort wandelingen een deel van zijn leven geworden: “Na mijn pensioen bewoog ik nog amper met overgewicht als gevolg. Door steeds meer en meer te wandelen én op mijn voeding te letten, raakte ik opnieuw in vorm. Nu zijn wandelingen tot 40 kilometer geen probleem.”

Luc onderhoudt net als Michel delen van de GR: “Ik probeer naast dat onderhoud zoveel mogelijk GR-routes volledig af te leggen. Dat doe ik natuurlijk in stukken. Het is altijd wel even uitkijken hoe je terug raakt aan je startpunt. Daarom zijn dagstappers als deze ideaal.”

 www.groteroutepaden.be

20 jaar Tumbador vzw: integrale revalidatie voor personen met een beperking in Latijns-Amerika

De vzw Tumbador uit Kalmthout steunt al twintig jaar revalidatiecentra voor personen met een beperking in Guatemala en Peru. Naast de fysieke revalidatie door kinesisten en ergotherapeuten, biedt de organisatie ook multidisciplinaire ondersteuning aan. Een Latijns-Amerikaans verhaal dat startte in Kalmthout, dankzij een pas afgestudeerde kinesiste uit Heide én een betrokken vriendengroep. Wij spraken met Dirk Maes, een van de oprichters van Tumbador vzw.

Hoe is Tumbador ontstaan?

“Het verhaal van Tumbador startte in 2001. Kim Caluwé, een van onze vrienden en pas afgestudeerd als kinesitherapeut, besloot om een jaar vrijwilligerswerk te gaan doen in El Tumbador, een afgelegen bergdorpje in Guatemala. Ze wilde ondersteuning bieden aan patiënten met een beperking, waaronder heel wat kinderen.

Om haar te steunen, besloten we met onze vriendengroep een benefiet op poten te zetten. Zo ging de bal aan het rollen. Toen Kim een jaar later weer in het land was, waren we het er met zijn allen over eens dat we dergelijke revalidatieprojecten permanent wilden ondersteunen. In 2002 richtten we met onze vriendengroep van 6 uiteindelijk de vzw Tumbador op.”

Wat doet Tumbador net?

“Wij trekken kinesisten en ergotherapeuten aan die 1 jaar als vrijwilliger naar onze projecten in Latijns-Amerika vertrekken om daar te gaan helpen. Concreet ondersteunen onze vrijwilligers personen met een handicap. In Guatemala zijn dat zowel volwassenen als kinderen, in Peru ligt de focus op de revalidatie van kinderen. Daarnaast ondersteunen we het personeel, onder meer door opleidingen aan te bieden of te financieren. Naast kinesitherapie proberen we ook zo veel mogelijk te sensibiliseren. We willen de lokale bevolking bewust maken van de problematiek rond zowel handicap als armoede. De nood aan correcte informatie en bewustwording is er nog erg groot. In Latijns-Amerika worden mensen met een beperking jammer genoeg nog erg gestigmatiseerd. Via Tumbador halen we hen uit de anonimiteit en vechten we voor hun rechten. We zorgen niet alleen voor fysieke revalidatie: ook psychologische, functionele en sociale hulp is beschikbaar. Daarnaast voorzien we opvang voor

de kinderen, zodat hun ouders de kans krijgen om te werken. Zo proberen we hun levenskwaliteit en die van hun familie te verbeteren.”

Is de werking in Peru hetzelfde als in Guatemala?

“Zoals gezegd bieden we in Peru enkel revalidatie en hulp aan kinderen en jongeren met een beperking. Dat doen we via ons multidisciplinair centrum Wasi Esperanza (Huis van Hoop) in Ayacucho. De kinderen en jongeren daar leven vaak in armoede in een afgelegen regio. Ze leven sowieso vaak al in moeilijke omstandigheden en hun handicap maakt het er niet makkelijker op.”

“In Guatemala zorgen we met Tumbador voor de revalidatie van de patiënten van ‘Asociación Gissel’. In dat centrum kunnen de patiënten terecht voor zowel educatie als revalidatie. Ook daar zetten we enorm in op sensibilisering en huisbezoeken. We merken dat de betrokkenheid van de ouders nodig is, want enkel dan komen de kinderen op regelmatige basis naar de revalidatie.”

Hoe sponsoren jullie die werking dan?

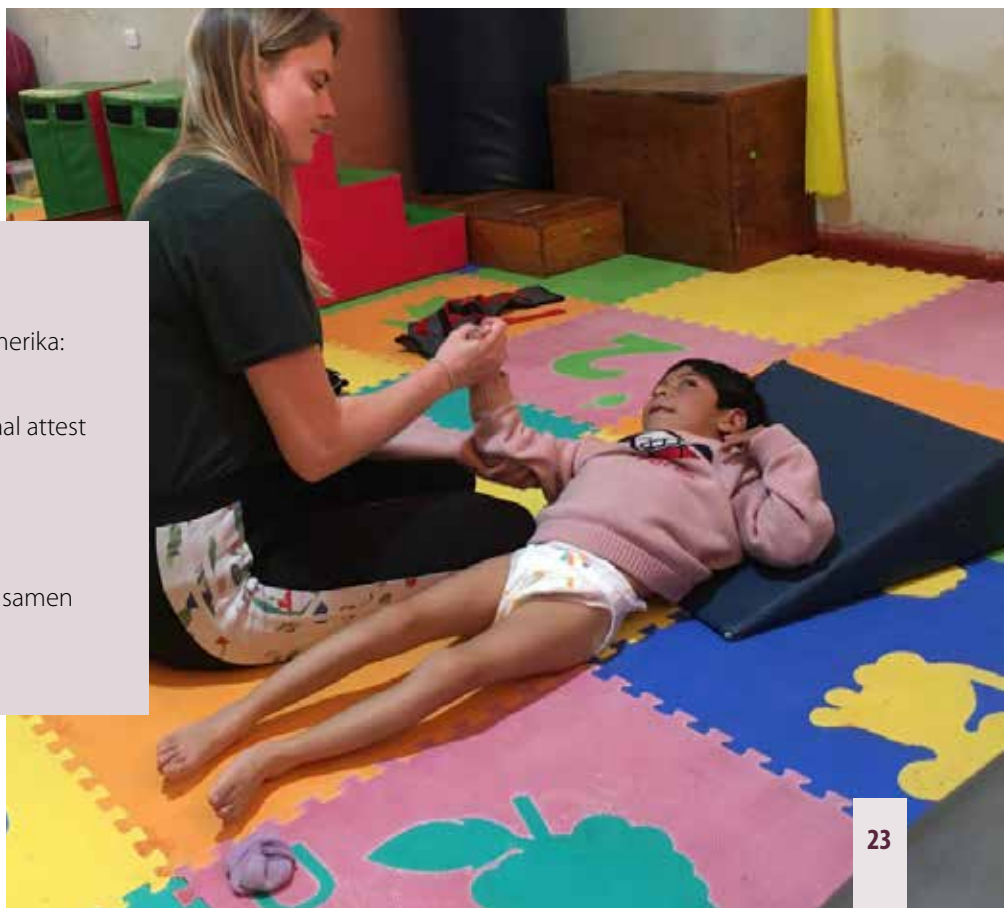
“In België kunnen we rekenen op honderden vrijwilligers. Zij ondersteunen onze werking op verschillende vlakken. Het gros van de inkomsten halen we uit onze inzet op evenementen. Zo tappen we bijvoorbeeld in het Sportpaleis, de Lotto Arena en de Stadsschouwburg in Antwerpen. Daarnaast zijn we ook te vinden op de zomerfestivals. Rock Werchter, Tomorrowland en Pukkelpop zijn vaste waarden op onze agenda. Je vond ons trouwens eerder ook al achter de toeg van ‘Kalmthout viert Nieuwjaar’. De fondsen komen ook van sympathisanten die acties opzetten ten voordele van onze vzw, sportievelingen die laten zich sponsoren tijdens sportieve uitdagingen (Dodentocht...), presentaties die we in scholen geven en giften. We mogen fiscale attesten geven voor stortingen van minstens 40 euro. En uiteraard zijn er zo nog tal van andere acties. Met al die inkomsten financieren we onze projecten in Latijns-Amerika.”

“Onze roots liggen in Kalmthout en daar zijn we best fier op. Inmiddels komen onze vrijwilligers uit heel Vlaanderen. Zij krijgen weliswaar geen vergoeding, maar ook voor hen loont het om gratis een festival mee te pikken in ruil voor enkele uurtjes vrijwilligerswerk. Het is dus een win-win voor iedereen.”

Lotte uit Turnhout vertrok midden maart om een jaar als vrijwilliger mee te werken in Wasi Esperanza. Zij vertelt over haar eerste weken in Peru:

“In mijn eerste weken werd ik onmiddellijk ondergedompeld door het festival voor het 10-jarig bestaan van Wasi. Ik was overweldigd door alle indrukken van gepassioneerde vrijwilligers, patiënten die zich goed voelen en dankbare ouders. Voor mij was dat meteen een fantastische start.

Elke dag voelt Wasi Esperanza meer aan als een echte thuis. Mijn Spaans begint inmiddels al goed te vlotten. ▶

— Tumbador in cijfers (2022)

- ▶ Steun aan de projecten in Latijns-Amerika: **€ 81.090**
- ▶ **165 donateurs** ontvingen een fiscaal attest
- ▶ Werkingskosten: maar **2,6%**!
- ▶ **699 vrijwilligers** waren afgelopen jaar vrijwilliger voor Tumbador binnen Sportpaleisgroep of op Zomerfestivals, samen goed voor **3.099 shifts**.

Ayacucho is echt een prachtige stad vol leven en kleur. Intussen start ik mijn eigen patiënten op. Ik behandel momenteel veel baby's en peuters: een super fijne doelgroep waarbij ik veel evolutie merk."

"Daarnaast zit ik regelmatig rond de tafel met mijn collega-kinesisten om onze doelen te bespreken. Verder wil ik ook een systeem uitwerken om thuisoefeningen te stimuleren. Patiënten hebben maar 1 uur per week kinesithérapie en dat is te weinig. Daarom wil ik een handleiding creëren met oefeningen voor thuis. Verder focus ik me op de groepstherapie voor ouders die een pijnproblematiek hebben. Daar neem ik het relaxatiegedeelte voor mijn rekening met een handleiding. De oudertherapie bestaat pas sinds dit jaar, dus er valt nog heel wat te doen."

"Vervelen zal ik me dus zeker niet. Veel liefde uit Peru en bedankt aan alle Tumbadormedewerkers/-sympathisanten om de werking van dit therapiecentrum mogelijk te maken!"

Heb je zelf interesse om vrijwilliger te worden, laat het dan zeker weten. Tumbador kan nog heel wat helpende handen gebruiken! Surf snel naar www.tumbador.be of stuur een bericht naar info@tumbador.be.

Evenementenloket en uitleendienst draaien op volle toeren

"Iedereen kan zelf evenement aanvragen"

Organiseert je school een opendeurdag of schoolfeest? Ben je betrokken bij de organisatie van een evenement in Kalmthout of wil je met de straat een buurtfeest houden? Het zijn voorbeelden van evenementen die iedereen eenvoudig kan aanvragen via het digitaal evenementenloket van de gemeente Kalmthout.

De administratieve verplichtingen en vergunningen aanvragen verloopt automatisch via het digitaal platform FLOWLAB. Jouw aanvraag komt vanzelf terecht bij de uitleendienst. Zij zorgen vanuit het centrale magazijn in KMO-zone Bosduin dat tafels, stoelen en ander materiaal op tijd ter plaatse is en achteraf opnieuw wordt opgehaald.

Hoe vraag je een evenement aan?

STAP 1: MAAK EEN ACCOUNT AAN

Surf naar kalmthout.flowlab.be. Als het de eerste keer is dat je Flowlab bezoekt, maak je een account aan. Lukt dat niet meteen? Contacteer de dienst vrije tijd voor hulp: vrijetijd@kalmthout.be of **03 376 49 50**.

Vertegenwoordig je een nieuwe organisatie? Dan moet je eerst goedkeuring krijgen. Doorgaans gebeurt dat heel snel.

Tip! Vindt je evenement elk jaar plaats of zelfs meerdere keren per jaar? Dan volstaat het om de datum aan te passen. Je moet dus niet elke keer alle informatie invullen.

STAP 2: BASISINFORMATIE DOORGEVEN

Door de vragenlijst stapsgewijs in te vullen, bezorg je alle nodige info aan de gemeente Kalmthout.

Op basis daarvan maakt Flowlab automatisch formulieren klaar.

Maak je evenement ten laatste acht weken op voorhand aan. Zo hebben alle betrokken diensten voldoende tijd om jouw evenement in hun planning op te nemen.

Tip! Geef zo gedetailleerd mogelijk informatie in zodat hulpdiensten of De Lijn op tijd kunnen inschatten of ze een andere route moeten volgen.

STAP 3: FORMULIEREN INVULLEN

Flowlab maakt automatisch formulieren aan voor de diensten die jij nodig hebt. Dat is bv. de uitleendienst voor materialen (zie stap 4), maar ook een vergunning om muziek te maken wat via de milieudienst passeert. Gaat het om een groter evenement? Dan moeten ook het schepencollege, brandweer en politie hun goedkeuring geven. Bijvoorbeeld welke straat je voor welke tijd mag afsluiten en of je vuurkorven mag plaatsen...

STAP 4: UITLEENDIENST

Elke erkende vereniging kan bij de gemeente tafels en stoelen ontlenen. Verder kan je ook tentjes, recycleerbare drinkbekers, vuilbakken, nadarhekken, een podium, tentoonstellingspanelen, vlaggenmasten, een dansvloer en signalisatieborden ontlenen. Als je na een aanvraag inlogt op Flowlab, zie je of de uitleendienst je vraag goedkeurde of dat het gaat om een 'goedkeuring met voorwaarden'. Dat betekent meestal dat niet alles wat je vroeg, beschikbaar is. De uitleendienst verdeelt alle beschikbare materialen over de evenementen op hetzelfde tijdstip.

STAP 5: FINALE GOEDKEURING

Als je jouw evenement ten laatste acht weken op voorhand aanvraagt, hebben alle betrokken diensten voldoende tijd om je vraag te verwerken. Gaf iedereen een goedkeuring? Dan krijg je een mail met de 'finale goedkeuring' voor jouw evenement.

— Op bezoek bij de uitleendienst

"De meeste mensen kennen de uitleendienst omdat ze weten dat elke erkende vereniging bij ons stoelen en tafels kan lenen", legt Wannas Winkeler uit, al 15 jaar coördinator van de uitleendienst. "Twee collega's zijn voltijds bezig met bestelde materialen leveren en ophalen. Dat doen ze met de bestelwagen die de meeste mensen kennen door het opschrift: 'Altijd onderweg naar een feestje!'. Ik neem de planning voor mijn rekening. We proberen zoveel mogelijk mensen te helpen door het beschikbare materiaal evenredig te verdelen over alle aanvragen. We leveren in de week voor het evenement en ophalen doen we zo snel mogelijk na afloop. Bijna altijd reist het materiaal dan ineens door naar een volgende locatie. Als het nodig is, lenen we materialen van buurgemeenten en het gebeurt ook dat wij hen uit de nood helpen. Het einde van het schooljaar en aansluitend het begin van de grote vakantie met de eerste buurtfeesten is het drukste moment."

"Daarnaast zorgen we voor signalisatie en maken daarvoor vaak zelf de juiste borden. Eén straat afsluiten voor een buurtfeest vraagt niet zo veel signalisatie, maar voor de Turfkoers in Nieuwmoer moesten wij bv. 300 verkeersborden plaatsen en weer ophalen."

— Uitleendienst in cijfers

Gemiddeld aantal aanvragen per jaar:

- ▶ **550 aanvragen** of gemiddeld meer dan **10 evenementen** in een weekend
- ▶ **41 207 stoelen**, of meer dan het hele Koning Boudewijnstadion!
- ▶ **7037 tafels**, samen goed voor 10,5 kilometer. Of drie rijen dik tafels tussen het kruispunt van Kalmthout en Heide
- ▶ **10 150 nadarhekken** of 25 kilometer, ongeveer van Kalmthout tot Antwerpen!

Brandweer

Zone Rand:

24/7 paraat voor de burger mét **passie en engagement**

Wist je dat de meeste brandweerkorpsen hoofdzakelijk uit vrijwilligers bestaan? Dat is ook het geval bij de 20 brandweerposten van Brandweer Zone Rand. In totaal staan 774 operationele vrijwilligers paraat om uit te rukken in geval van nood, ondersteund door 64 operationele beroepskrachten en een ondersteunend team van 30 niet-operationele medewerkers.

Post Kalmthout werkt met 43 vrijwilligers en 1 beroepskracht. Het spreekt voor zich dat de functie een heel engagement vraagt voor wie zich aanmeldt bij het korps. Gelukkig kan je rekenen op heel wat ondersteuning. Paul Michiels, postcoördinator in Kalmthout, vertelt.

“Hoewel we een mooie groep vrijwilligers hebben, heten we gemotiveerde kandidaten altijd graag welkom in ons team. Wie brandweerman wil worden, volgt eerst een verplichte opleiding. Wij proberen geïnteresseerden daar steeds zo goed mogelijk op voor te bereiden dankzij de kennismakingen en proefdagen van Brandweer Zone Rand. Dankzij ‘Pompier word je hier’ kunnen kandidaten zelf ervaren of ze uit het juiste hout gesneden zijn. Brandweervrijwilligers kunnen – uiteraard zonder enige verplichting – proeven van de verschillende brandweertaken. Het geeft een erg realistisch beeld van wat je kan verwachten eens je je functie opneemt.”

“Als vrijwilliger kom je echter in een hecht team terecht, waar je heel wat mensen én jezelf goed leert kennen.”

“Voor je aan de slag kan als vrijwilliger bij de brandweer, moet je een Federaal Geschiktheidsattest (FGA) behalen. Dat is een attest dat voor heel België geldt. Tijdens de oefendagen bieden we alle proeven aan waarvoor je moet slagen. Handvaardigheid, fysieke tests... Dankzij deze oefendagen zijn de kandidaten goed voorbereid op hun FGA-testen. Bovendien krijgen ze een realistisch beeld over het uitgebreide takenpakket van de brandweer. Want naast handige tips en tricks over de toelatingsproeven, worden er ook workshops georganiseerd, zoals THV (technische hulpverlening), BIN (brandweerman in nood) en IGS (interventie gevaarlijke stoffen).”

Lid van de ‘familie’

“Vrijwilliger zijn, is niet vrijblijvend. Je collega’s en de burger vertrouwen erop dat je er bent wanneer het nodig is. Daarom zoeken we een goede mix tussen mensen die overdag en ‘s avonds beschikbaar zijn. Als vrijwilli-

ger is het ook belangrijk dat je er eerst goed over praat met je partner en andere gezinsleden. Ook op hen heeft jouw beslissing namelijk een impact. Ik ben bijvoorbeeld zelf al vaak vertrokken tijdens een etentje met vrienden. Ook dat is nu eenmaal eigen aan de functie. Als vrijwilliger kom je echter in een hecht team terecht, waar je heel wat mensen én jezelf goed leert kennen. In crisissituaties je taken uitvoeren, maakt je als mens rijker. Ook de dankbaarheid van mensen achteraf is mooi en werkt motiverend. Zin om lid van de brandweerfamilie te worden? Je bent van harte welkom!

Is je goesting om vrijwilliger te worden aangewakkerd?

Dan kan je deelnemen aan de **'Pompier word je hier'**-dagen. Momenteel staan er nog twee data voor 2023 op de planning:

► **zaterdag 9 september 2023** - 08.30-16.30 uur

Kazerne Brasschaat
De Mortel 32, 2930 Brasschaat

► **zaterdag 30 september 2023** - 08.30-16.30 uur

Kazerne Zoersel
De Wissel 1, 2980 Zoersel

Registreer je via vrijwilliger.brandweezonerand.be

Brandweer Zone Rand in cijfers (2022)

21 933
oproepen

1188
oproepen voor brand

2167
oproepen
ziekenwagen

845
personeelsleden

12 971
oproepen voor
wespen

2988
storm en
overstroming

Post Kalmthout in cijfers (2022)

80
oproepen voor brand

12
gasgeur/gaslek

1064
wespenverdelging

30
technische interventies
zoals storm en
wateroverlast

43
technische interventies
(lift ed)

141
vrijmaken openbare
weg (olie, takken,...)

44
loos alarm

📧 info@brandweer.zonerand.be
www.brandweezonerand.be
03 369 64 00

Maatschappelijk werker
Ria Ribbens na 42 trouwe
dienstjaren met pensioen

Ria Ribbens, derde van links, tussen haar collega's

“Mijn job altijd met
hart en ziel gedaan”

Op 1 mei 2023 zat het er op voor Ria Ribbens, maatschappelijk werker bij OCMW Kalmthout. Na liefst 42 (!) trouwe dienstjaren is het tijd voor haar welverdiend pensioen. “Ik heb mijn job altijd met hart en ziel gedaan, maar de laatste jaren merk ik dat ik 's avonds erg moe ben als ik thuiskom. Het werd dus stilaan tijd om er een punt achter te zetten.”

Wanneer begon je te werken voor het OCMW?

“Op 1 november 1981 startte ik halftijds op de sociale dienst van het OCMW als maatschappelijk werker. De dienst bestond toen slechts uit een handvol medewerkers: 3 halftijdse maatschappelijk werkers voor de sociale dienst en een halftijds maatschappelijk werker voor de thuisdiensten. Verder waren er enkel de secretaris, twee bediendes en een bediende voor de sociale diensten, iemand die maaltijden aan huis bezorgde en een klusjesman. Dat was het, afgezien van de mensen die op de buitendienst werkten natuurlijk, zoals verzorgenden. 's Morgens moesten we de secretaris een hand gaan geven, zodat ze wist dat we aanwezig waren. Van een prikklok was nog geen sprake.”

Is de job van nu nog te vergelijken met die van toen?

“Het was anders. Eerst en vooral waren er veel minder dossiers te verwerken. We hadden dus veel meer tijd om een traject op te starten met mensen en konden hen van zeer

nabij begeleiden. Het werk is erg geëvolueerd: de groep cliënten van nu is heel divers. Er zijn mensen die recht hebben op een leefloon, anderen die schuldhulpverlening nodig hebben... In de jaren '80 was de aard van de dossiers minder heterogeen. Daarnaast schreven we onze verslagen nog met de hand en typten ze over op een stencil. Met andere woorden: had je een typefout gemaakt? Dan kon je opnieuw beginnen (lacht).”

Hoeveel dossiers heb je ongeveer behandeld?

“Van het totale aantal heb ik geen idee, maar van 1991 tot vandaag heb ik 864 dossiers geopend. Er zijn cliënten die ik mijn hele loopbaan begeleid heb, maar er waren ook mensen die enkel info nodig hadden of die een eenmalige vraag stelden. Ik heb mijn job altijd met plezier gedaan. De laatste jaren is de werkdruk wel erg gestegen. Er zijn ontzettend veel dossiers. Ik merkte dat ik erg moe was wanneer ik 's avonds thuiskwam. Het werd dus stilaan tijd om er een punt achter te zetten. Pas op, ik heb het daar wel moeilijk mee. Ik heb jonge, minder ervaren collega's altijd met plezier ondersteund. Dat zij het nu volledig moeten overnemen in vaak moeilijke omstandigheden, vind ik spijtig. Ik mis het werk én de collega's, maar vertrouw er op dat mijn cliënten in goede handen terechtkomen.”

Wat waren de uitdagingen en de mooie momenten van jouw job?

“Mensen die beroep doen op het OCMW zitten meestal in een moeilijke periode in hun leven. Met mensen werken en samen met hen op weg gaan, voor hen iets betekenen en hen een helpende hand bieden, geeft me veel voldoening. Dat is niet altijd even gemakkelijk. Als maatschappelijk werker kom je ook vaak in contact met mensen die hun frustraties op je afreageren, zeker wanneer je geen pasklaar antwoord hebt of wanneer je hun verwachtingen niet kan inlossen. Er zijn ook cliënten die verwachten dat je 24/7 voor hen klaarstaat. Dat kan uiteraard niet. Er komt heel wat administratie bij kijken en je moet rekening houden met termijnen waarbinnen een sociaal onderzoek moet afgerond worden en er een verslag moet opgemaakt zijn.”

“Toch heb ik mijn job altijd met hart en ziel gedaan. Soms kom ik, na vele jaren, ex-clieënten tegen. Als dan blijkt dat het goed gaat en dat de hulp van het OCMW veel voor hen betekend heeft, wist ik weer waarvoor ik het deed. Ik had ook cliënten die ik jaren niet zag, maar die onmiddellijk contact opnamen wanneer er problemen waren. Wanneer mensen op tijd info of hulp vragen, kan je dikwijls erger voorkomen. Het vertrouwen dat je dan krijgt, is onbetaalbaar.”

Welke momenten neem je met je mee?

“Ik kan een boek schrijven over zowel ontroerende en hilarische als schrijnende momenten. Zo ging ik eens op huisbezoek en bood de dame in kwestie mij een lekkere limonade aan. In werkelijkheid zette ze een groot glas pisang (een alcoholische drank) voor mij neer en verwachtte ze dat ik het effectief zou opdrieken. Ik had ook eens een cliënt die zijn woning moest poetsen voor het volgende huisbezoek. Toen ik langskwam, kwamen de zeepbellen me letterlijk tegemoet. Bleek dat die man een hele fles Dreft op de vloer had uitgekapt en zo was beginnen schuren (lacht). Dat zijn grappige momenten, maar helaas waren er ook heel wat schrijnende. Een vluchteling die een dag na haar bevalling naar het OCMW kwam met haar dochtertje omdat ze dacht dat ze moest bewijzen dat ze een extra mondje te voeden had... Zelf heb ik ooit de kinderen van een cliënte meegenomen naar huis, omdat mevrouw onverwacht in het ziekenhuis moest blijven en geen opvang had. Ook mijn familie werd dus af en toe betrokken in mijn job. Zo belde mijn zoon me ooit op omdat er een man in onze voortuin

lag te slapen. Het bleek een cliënt te zijn die bij mij in budgetbeheer was en 's morgens vroeg bij mij thuis geld wou komen halen. Zelf was ik hem voorbij gestapt toen ik naar het werk vertrok, omdat ik hem niet had zien liggen in het donker... Soms zijn er mensen die niets meer hebben. Die mensen hun leven opnieuw op de rails helpen zetten, dat is voor mij altijd erg belangrijk geweest.”

In mei trok je de deur definitief achter je dicht. Wat zijn je plannen op dit moment?

“Helemaal definitief was het niet, want ik help af en toe nog op de sociale dienst. Op die manier blijf ik toch een beetje op de hoogte van het reilen en zeilen daar. De eerste weken genoot ik van een welverdiende vakantie, want dat was echt al lang geleden. De laatste jaren nam ik mijn vakantie-dagen vooral op om mijn kleinkinderen op te vangen, dus even niets doen deed deugd. Door op pensioen te gaan, is er ook meer ruimte vrijgekomen voor andere dingen zoals lezen, wandelen... Ik wil me ook aanmelden voor vrijwilligerswerk, maar geef mezelf nog even tijd om te bedenken wat ik dan net wil doen.”

Ook je familie zal wellicht blij zijn met je pensioen?

“Sowieso paste ik al een dag per week op mijn jongste kleinzoon. Hij is 20 maanden en ik vind het superleuk om tijd met hem door te brengen. Ik heb dat ook voor zijn broertje gedaan en dan krijg je toch een unieke band met hen. Ik heb ook nog een kleindochter van bijna drie jaar. Mijn dochter woont met haar gezin in Londen. Ik hoop hen regelmatig te bezoeken en zo meer tijd met hen door te brengen. En geef toe: in een wereldstad als Londen kan je je gewoon niet vervelen (lacht). Verder ben ik mantelzorger voor mijn moeder van 88 jaar. Hoewel ze nog erg zelfstandig is en zelfs haar hele huishouden nog doet en in de tuin werkt, ga ik dagelijks op bezoek en help ik haar met haar administratie. Op zondag ga ik dan weer wandelen met een groepje vriendinnen. Hoewel ik het werk echt wel mis, zijn mijn dagen goed gevuld. Benieuwd naar wat er nog volgt in het volgende hoofdstuk in mijn leven!”

Kalmthout
werkt mee aan
Generatie Rookvrij

Niet meer roken op

speel- en sportterreinen

“Iedereen die werd geboren in 2019 of later willen we kansen geven om rookvrij op te groeien.”

—Nandi Vankrunkelsven

Geen algemeen rookverbod, maar wel de uitdrukkelijke vraag om niet meer te roken in het bijzijn van kinderen op speel- en sportterreinen in Kalmthout. Daarom werkt Kalmthout, samen met enkele buurgemeenten, mee aan Generatie Rookvrij. “Zien roken, doet roken. Dat beeld willen we doorbreken zodat kinderen kunnen opgroeien in een rookvrije samenleving”, stelt Nandi Vankrunkelsven. Zij is de intergemeentelijke preventiewerker van de Eerstelijnszone Noorderkempen en coördineert Generatie Rookvrij in onze regio.

Werelddag tegen tabak

“31 mei was het Werelddag tegen tabak. Daarom lanceerden we toen Generatie Rookvrij in Kalmthout, Essen, Wuustwezel, Brasschaat en Kapellen. Dat deden we toen onder meer door kinderen bellen te laten blazen onder het motto ‘Ik blaas liever bellen dan rook’. Samen met die gemeenten en Logo Antwerpen streven we met Generatie Rookvrij naar het rookvrij maken van alle speel- en sportterreinen”, legt Nandi uit. “Op termijn zien we het ruimer en denken we ook aan kinderboerderijen, jeugdverenigingen, schoolomgevingen en zorginstellingen. Kortom, plaatsen waar veel kinderen en jongeren samenkomen. Iedereen die werd geboren in 2019 of later willen we kansen geven om rookvrij op te groeien.”

40 tabaksdoden per dag

“Elke week beginnen in België honderden kinderen met roken en tegelijkertijd tellen we in ons land gemiddeld 40 tabaksdoden per dag. Hallucinante cijfers, niet?”, zegt Sigrid Hermans, consultant welzijn van de gemeente Kalmthout, “Daarom wil Generatie Rookvrij ‘zien roken, doet roken’ doorbreken en kopieergedrag vermijden. Het zou fijn zijn als we erin slagen om een rookvrije omgeving te doen aanvoelen als normaal. Wie minder in de verleiding komt, zal ook niet zo snel starten met roken.”

Geen rookverbod

“Als gemeente Kalmthout willen we geen algemeen rookverbod opleggen, maar we ondersteunen wel volledig de intenties van Generatie

Rookvrij. Met rookvrije speel- en sportterreinen hopen we dat we de mensen nog meer bewust kunnen maken van het idee dat het niet goed is om te roken in het bijzijn van kinderen”, gaat Sigrid verder. “Op de website van Generatie Rookvrij vinden rokers ook tips om daadwerkelijk te stoppen en informatie van organisaties die hen daarbij kunnen helpen.”

Spreek mensen aan

“Vanuit mijn job, maar ook als mama van drie jonge kinderen, sta ik volledig achter Generatie Rookvrij”, zegt Nandi overtuigd. “Ik vind het belangrijk dat mijn kinderen in zo weinig mogelijk situaties belanden waarin ze (veel) mensen zien roken. Een sigaret opsteken, blijft uiteraard een persoonlijke keuze. Als ouder en misschien zelfs een onbe-

kende voor de roker is het niet aan jou om te oordelen, maar je kan elkaar er wel over aanspreken. Vraag of ze aub willen stoppen met roken in het bijzijn van de kinderen of zich willen verplaatsen uit het zicht van de spelende kinderen in dit voorbeeld.”

Verslavingspreventie

Nandi coördineert sinds juli 2021 ook de samenwerking tussen de gemeenten Kalmthout, Essen, Wuustwezel, Brasschaat en Kapellen rond mentaal welbevinden en verslavingspreventie (tabak, alcohol, drugs, gokken en gamen).

“Verslavingspreventie en mentaal welbevinden zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Ik ben blij dat ik de kans krijg om binnen de vijf gemeenten gecombineerd te werken rond die thema’s. Problematisch gebruik van verslavende middelen heeft een grote impact op het mentaal welbevinden en zorgt vaak en overal voor overlast. En ook omgekeerd: iemand die gelukkig is en zich goed in zijn of haar vel voelt, stelt minder risicogedrag. Het belang van een goede mentale gezondheid krijgt gelukkig steeds meer aandacht. Ik hoop hierrond nog meer bewustwording te creëren. Vanuit Eerstelijnszone Noorderkempen willen we mensen motiveren om verder in te zetten op zelfzorg en zorg voor anderen. Zo blijven we de veerkracht in onze regio vergroten”, besluit Nandi Vankrunkelsven.

 www.generatierookvrij.be

Drie vrouwen vertellen over hun werk bij politiezone Grens

“Wij voelen ons

goed bij de politie”

Op 1 maart werd hoofdcommissaris An Saen officieel benoemd tot adjunct-korpschef van de politiezone Grens. Hoewel het nog niet vaak voorkomt dat vrouwen topfuncties bekleden in politiekorpsen, staan de dames zeker hun mannetje in onze lokale politiezone. Van alle medewerkers zijn iets meer dan de helft vrouwen. Adjunct-korpschef An Saen, Anneleen Paelinckx van de verkeerspolitie en functioneel beheerder Liliane Braspenninckx vertellen over hun werk bij PZ Grens.

Dames, 55% van alle medewerkers van PZ Grens zijn vrouwen. (41% van operationelen, 60% van burgerpersoneel) Wat is jullie taak?

An: “Ik werk sinds 2006 in deze politiezone en ben nu adjunct-korpschef. Dat houdt in dat ik vooral bezig ben met beleid. Veel vergaderen met collega’s, burgemeesters en andere partners over de werking van onze zone. Verder ben ik verantwoordelijk voor de internationale relaties. Vooral de samenwerking met collega’s uit team Roosendaal en Weerijds (Etten Leur).”

Anneleen: “Sinds twee jaar maak ik deel uit van de verkeerspolitie. Samen met 9 mannen en 6 vrouwen vorm ik één team. Wij controleren op snelheid, alcohol, het dragen van de gordel of gsm-gebruik achter het stuur. Ook al krijg je soms negatieve reacties, ik doe mijn job graag. Mensen begrijpen niet genoeg dat we mogelijk een ongeval met zware gevolgen vermijden als we hen al bellend of dronken betrappen. Daarnaast geven we ook verkeerslessen op scholen.”

Liliane: "In 1985 startte ik op het secretariaat bij de gemeentepolitie van Wuustwezel, waar ze mij en mijn collega 'de meisjes' noemden. Met de éénmaking van politie en rijkswacht begin 2002 verhuisde ik naar Kalmthout. Intussen leid ik al vele jaren het secretariaat van waaruit we onze zes locaties administratief ondersteunen."

Welke job deden jullie hiervoor?

Liliane: "Ik startte in het onderwijs. De onzekerheid van interims doen, was moeilijk te combineren met een gezin. Na het Heizeldrama in de tweede helft van de jaren 1980 werd beslist om de politiediensten beter op elkaar af te stemmen. Onder meer door burgerpersoneel aan te werven. Ik deed examen in Brussel en kon starten bij de gemeentepolitie in Wuustwezel."

Anneleen: "Mijn ouders zijn beiden verpleegkundige. Zo wist ik al op jonge leeftijd dat ik ook bij een hulpdienst wou werken. Zes jaar was ik aan de slag als bewakingsagent in een ziekenhuis. Daarna koos ik voor de opleiding van politie. Nu werk ik twee jaar hier."

An: "Als criminologe begon ik in 2004 als adviseur van de politie in Brussel. Al snel wist ik dat ik liever operationeel politiewerk wou doen. In 2006 startte ik bij de lokale recherche van PZ Grens. Ik groeide door tot afdelingshoofd van de recherche en later tot hoofdcommissaris. In 2013 werd ik directeur Operaties en had ik de smaak te pakken van overkoepelend werken. Dat kan ik nu helemaal doen in mijn huidige job."

Hoe is het als vrouw bij de politie?

An: "Ik ben heel blij met alle kansen die ik heb gekregen om mezelf te ontplooien. Denk niet dat wij ons ooit hier belemmerd voelen als vrouw. Intussen zijn de meeste jobs bij de politie, zeker als burgerpersoneel, beter combineerbaar met een gezin."

Anneleen: "We mogen hier werken met de beste materialen en krijgen alle kansen om nog bij te scholen. Ik denk ook dat het beeld over politie bij veel mensen veranderd is. Vroeger werden we gezien als 'macho's die hun gezag willen laten gelden, maar nu draait het vaak om in dialoog gaan. Dat is iets dat vrouwen zeker zo goed kunnen als mannen (lacht)."

Liliane: "Ik vind het heel fijn om hier als vrouw te werken. In de beginjaren zag je bij de politie alleen dames op diensten als jeugd of zedenpolitie."

Intussen werken er op alle afdelingen, zowel bij de politie zelf als in de ondersteunende diensten, meerdere vrouwen."

Liliane, wat zag jij zoal veranderen in bijna veertig jaar bij de politie?

Liliane: "Te veel om op te noemen (lacht). Vroeger moest ik rijbewijzen opstellen en uittreksels uit het strafregister opmaken. Daarvoor moet je nu bij de gemeente zijn. In het begin hadden wij geen computer. Er waren geen camera's of trajectcontroles, dus was er ook minder administratie te verwerken. Een proces verbaal kopieerden we via carbonpapier en we zochten veel op in fichebakken. Er kwam een tiental keer per jaar een omzendbrief met richtlijnen van de overheid. Nu bijna wekelijks. En de omzendbrieven komen niet meer per fax. Ik weet nog dat we dat een geweldige uitvinding vonden om via de fax info door te sturen."

An, waar liggen de grootste uitdagingen voor de toekomst?

An: "Nog meer de juiste mensen vinden voor de juiste plaats. De komende jaren blijven we zeker nieuwe collega's rekruteren. We kijken binnen onze zone al lang uit naar één centraal gebouw. Dat zou kunnen komen achter de brandweer van Kalmthout. Ook op het vlak van informatica kunnen we nog vooruitgang boeken. Grote dossiers als het onderzoek naar de Bende Van Nijvel of de zaak Dutroux hebben al heel wat verbeterd, maar de uitwisseling van informatie kan nog beter. Dan denk ik ook aan onze samenwerking met Nederland omdat ongeveer 60% van onze dossiers letterlijk 'grensoverschrijdend' zijn."

i www.pzgrens.be

Watervriendelijke tuinen:

ontharden en beplanten

© Blauw Groen Vlaanderen

Dat het niet goed gaat met onze natuur, ondervinden we jammer genoeg dagelijks. De klimaatverandering zorgt enerzijds voor langdurige perioden van droogte in de zomer, anderzijds zijn er ook intense regenbuien. Zowel watertekorten als overstromingen zijn het gevolg. Daarnaast is er ook het probleem van verharding: daardoor kan regenwater niet in de bodem dringen. Gevolgen zijn bv. erg lage grondwaterstanden, zeker tijdens droogteperiodes. Hoog tijd om daar de nodige aandacht aan te besteden!

— Verhard en versteend

Vlaanderen is een van de meest verharde gebieden van Europa.

- ▶ Huidige percentage: 2022: 16%
- ▶ Verwachte percentage: 2050: meer dan 20% (!)

— Gevolgen:

- ▶ Groter risico op overstromingen
- ▶ Minder waterinfiltratie
- ▶ Meer hittestress
- ▶ Minder CO₂-opslag door planten en de bodem
- ▶ Verlies aan biodiversiteit

— Wist je dat...?

De inrichting van openbare ruimten en particuliere tuinen ervoor zorgt dat het regenwater zo snel mogelijk wordt afgevoerd naar de openbare hemelwaterafvoer? Bij niet-gescheiden systemen wordt het water onmiddellijk afgevoerd naar de riolering. Dat zorgt voor een enorm volume aan water dat eigenlijk niet verontreinigd is en tóch de waterzuiveringsinstallatie belast.

— Waarom ontharden?

- ▶ Het voorkomt wateroverlast, omdat een groene bodem nu eenmaal regenwater opneemt. Dat ontlast de riolering, wat het risico op wateroverlast beperkt. Ook bomen en struiken nemen veel water op. Daarmee voorkom je - vooral in het voorjaar - wateroverlast.
- ▶ Het beperkt verdroging. Kies voor meer diversiteit in je gazon en koel de grond met de schaduw van bomen. Een humusrijke bodem - bijvoorbeeld in de plantenborder - houdt veel meer vocht vast.
- ▶ Het beperkt hitte: planten en bomen houden je tuin koel en aangenaam. Gebrek aan groen in stedelijk gebied zorgt op hete dagen voor een stijging van liefst 8°C. Meer groen is dus de boodschap.
- ▶ Je versterkt er de biodiversiteit mee: met meer groen help je vogels, bijen, vlinders en andere dieren aan voedsel en schuilmogelijkheden.

— TIPS: Wat kan je zelf doen?

Doe mee aan het Vlaams Kampioenschap Tegelwippen!

Help mee aan een betere waterhuishouding en help ons mee naar de overwinning met het Vlaams Kampioenschap Tegelwippen! Nog tot 31 oktober toveren we het grijze Vlaanderen om tot een groen paradijs door zo veel mogelijk te ontharden en vergroenen:

- ▶ Registreer je verwijderde ontharding via **www.vk-tegelwippen.be**.
- ▶ Bepaal het aantal gewipte tegels. Ga daarbij uit van het formaat 30x30 cm. Grotere of kleinere tegels reken je dus om naar dat formaat. Er gaan 11 tegels in één vierkante meter.
- ▶ Vraag je gemeentelijke subsidie aan (max. 10 euro per m²) via de website van Kalmthout. Neem foto's van de bestaande toestand en van het nieuwe resultaat met de nodige afmetingen. Zorg ervoor dat je bewijzen van de gemaakte onkosten mee in je subsidieaanvraag verwerkt (bv. kosten voor het verwijderen van steenpuin of aankoop van inheemse aanplanting).
- ▶ Zoek inspiratie en ontdek leuke voorbeelden via **www.blauwgroenvlaanderen.be**.
- ▶ Plant de ontharde delen bij voorkeur aan met bijvriendelijke planten, besdragende struiken of inheemse bomen.

- ▶ Advies nodig? Nodig gratis een tuinranger bij je thuis uit via **www.tuinrangers.be**. Met de tips die zij geven kan je meteen of in het najaar aan de slag.

Hemelwater gebruiken

- ▶ Vang het hemelwater zoveel mogelijk op. Gebruik daarvoor regentonnen, regenwaterputten...
- ▶ Hergebruik het hemelwater om bijvoorbeeld je auto te wassen, je tuin te sproeien, het toilet door te spoelen, te poetsen, voor de wasmachine... Het principe is eenvoudig: regenwater van het dak wordt opgevangen in een waterdichte tank of hemelwaterput. Via een pomp wordt dat water naar bijvoorbeeld een buitenkraantje, het toilet of de wasmachine geleid. Leg daarvoor een tweede, gescheiden watercircuit aan. Voorzie de mogelijkheid om de put bij te vullen of over te schakelen op kraanwater wanneer de put leeg komt te staan.
- ▶ Laat hemelwater zo veel mogelijk infiltreren in de grond. Dat kan via een ondergronds infiltratiesysteem of bovengronds via een wadi of infiltratiekom. Voor zowel de hemelwaterput met hergebruik als voor de infiltratievoorziening voorziet de gemeente Kalmthout voor bestaande woningen een subsidie van maximaal 250 euro. De voorwaarden en aanvraagformulieren vind je terug op de gemeentelijke website.

Je ziet het: redenen genoeg om zo veel mogelijk te ontharden. Zo krijg je een groen paradijs waar ruimte is vóór en gebruik gemaakt wordt van regenwater.

i milieu@kalmthout.be, 03 376 49 90
www.kalmthout.be/subsidiesenergieklimaat

ADRESSEN EN

OPENINGSUREN

algemeen directeur

gemeentehuis - Driehoekstraat 48

03 376 49 80, ad@kalmthout.be

alleen op afspraak via 03 376 49 80

archief

gemeentehuis - Kerkeneind 13

03 376 49 00, afspraak via info@

oudheidkundigekringkalmthout.be

burgemeester

gemeentehuis - Driehoekstraat 48

alleen op afspraak via 03 376 49 23

burgemeester@kalmthout.be

burgerzaken en vreemdelingendienst

gemeentehuis - Driehoekstraat 48

03 376 49 30

burgerzaken@kalmthout.be

vreemdelingen@kalmthout.be

alleen op afspraak via 03 376 49 30

openingsuren: zie kader

Nieuwe openingsuren op maandag: een

afspraak is mogelijk tussen 9u en 12u en

tussen 13u30 en 19u.

bibliotheek

Kerkeneind 23

03 376 49 99, bibliotheek@kalmthout.be

maandag, dinsdag, woensdag en

donderdag van 14u tot 20u, vrijdag

van 9u30 tot 12u30 en van 14u tot 17u,

zaterdag van 9u30 tot 12u30

brandweer (administratie)

03 369 74 18

kalmthout@brandweer.zonerand.be

communicatiedienst

chapel - Driehoekstraat 25

03 376 49 00, info@kalmthout.be

openingsuren: zie kader

dienstencentrum de Groten Uitleg

Kerkeneind 20, 03 376 44 30

dienstencentrum@kalmthout.be

maandag tot vrijdag van 9u tot 17u

financiële dienst

gemeentehuis - Driehoekstraat 48

03 376 49 70, financiën@kalmthout.be

financieel directeur

03 376 49 70, fd@kalmthout.be

openingsuren: zie kader

jeugdbibliotheek Nieuwmoer

Nieuwmoer-Dorp 12

woensdag van 14u tot 17u

zaterdag van 9u30 tot 12u30

markten en kermissen

03 376 49 80, secretariaat@kalmthout.be

milieu- en groendienst

gemeentehuis - Locatie Zonnedaauw

03 376 49 90, milieu@kalmthout.be

openingsuren: zie kader

mobilitiedienst

gemeentehuis - Locatie Zonnedaauw

03 376 49 20, mobiliteit@kalmthout.be

openingsuren: zie kader

OCMW

Heuvel 39

03 376 44 00, info.ocmw@kalmthout.be

iedere werkdag van 9u tot 12u en dinsdag

van 18.30u tot 20, namiddag op afspraak

openbare werken

gemeentehuis - Locatie Zonnedaauw

03 376 49 20,

openbare.werken@kalmthout.be

openingsuren: zie kader

personeelsdienst

gemeentehuis - Driehoekstraat 48

03 376 49 60

personeelsdienst@kalmthout.be

openingsuren: zie kader

politie zone grens

Kapellensteenweg 32

03 620 29 29, info@pzgrens.be

maandag tot vrijdag: van 9u tot 19u

zaterdag 9u tot 17u

secretariaat

gemeentehuis - Driehoekstraat 48

03 376 49 80, secretariaat@kalmthout.be

openingsuren: zie kader

ruimtelijke ordening

gemeentehuis - Locatie Zonnedaauw

03 376 49 40,

ruimtelijke.ordening@kalmthout.be

alleen op afspraak via 03 376 49 40

openingsuren: zie kader

extra: maandagavond 18u en 19u

Visit Kalmthout

Putsesteenweg 131

03 666 61 01, visit@kalmthout.be

zomerregeling: (maa-okt)

maandag - vrijdag: 10-12u en 13-17u,

zaterdag en zondag: 10-17u

Openingsuren gemeentediensten

maandag: van 9u tot 12u en 13u30 tot 16u30

dinsdag: van 9u tot 12u

woensdag: van 9u tot 12u en 13u30 tot 16u30

donderdag: van 9u tot 12u

vrijdag: van 9u tot 12u

i 03 376 49 00, onthaal@kalmthout.be

winterregeling: (nov-feb)

maandag - vrijdag: 10-12u en 13-16u,

zaterdag en zondag: 10-16u

vrijtijdsdiensten

chapel - Driehoekstraat 25

03 376 49 50

cultuur: cultuur@kalmthout.be

evenementen: evenementen@kalmthout.be

jeugddienst: jeugd@kalmthout.be

sportdienst: sport@kalmthout.be

welzijnsdienst

Heuvel 39

03 376 44 35, welzijn@kalmthout.be

openingsuren: zie kader

woonloket

gemeentehuis - Locatie Zonnedaauw

03 376 49 40, wonen@kalmthout.be

alleen op afspraak via 03 376 49 40

openingsuren: zie kader

extra: maandagavond 18u en 19u

ziekenwagendienst

chapel - Driehoekstraat 25

03 376 49 20, ziekenwagen@kalmthout.be

zwembad

Kapellensteenweg 90

03 666 95 02, zwembad@kalmthout.be

openingsuren: zie

www.kalmthout.be/zwembad

VOLG ONS OP

Instagram

Facebook

ZO 02.07.23

DIESTER.
Familiefestival in het groen

📍 **Domein Diesterweg**

DO 06.07.23

**Klassiek in
 de kerk**

Pianoconcert van Lester Van Look

📍 **Sint-Jozefkerk Heide**

DO 13.07.23

STIKSTOF Zwangere Guy -
 Jazz Brak - Astrofisiks - DJ Vega

📍 **Club K**

© Stephan Vanfeteren

MA 14.08.23

Feest op het Marktpllein

Evert - Jelle Cleymans -

Mama's Jasje - M.I.A. 📍 **Marktpllein**

ZA 26.08.23

ZO 27.08.23

Jazz op de Hei

Festivaldag en familiemiddag

📍 **Domein Diesterweg**